

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie rano.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miejscu z dostawą do domu, W Polsce, W zagranicą, W innych państwach. Rows for annual, semi-annual, and quarterly rates.

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „Nowej Reformy” w Krakowie.

Redakcja: ulica Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 1. 3. Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla zamówień zamiejscowych 1572. Nr rach. pocz. Kasy oszczędności 140.956.

Reklamę nadających Redakcja nie zwraca. We Lwowie sprzedaż numerów po 20 Mk: w Biurze Dzienników S. Sokołowskiego, ulica Trzeciego Maja 1, 5 i w Biurze Flohna, ulica Legionów 9.

Cena numeru 20 Mp.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; młekska: Administracja „Nowej Reformy”; — Biuro dzienników „Rosh” (dawnej J. Hapca i A. Salomonowej), ulica Szczepańska 1, 9; — Biuro dzienników Marjana Hupczyca ul. Jagiellońska 1, 7.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Biuro Dzienników A. Bachstaba, ulica Legionów 21; S. Sokołowski, ul. Trzeciego Maja 5. W Jarosławiu J. Soszyński. — W Tarnobrzegu J. Rucka. — W Wiedzi Herman Gotschall (sprzedaż oddzielnych numerów) L. Weizsaecker 8. — M. Dukes Nasser, Berlin, Haasestein & Vogler (także w Hamburgu, Francji, w Berlinie, Lipsku, Bielefeldzie i Wrocławiu). — R. Mosse, (także w Warszawie, Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymburgu). — H. Schaefer, Wöhringen.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza nonparelloвого za raz Mk 50.—. Za układ tabularczony, cyfrowy, skombinowany 50 procent drożej. — Nekrologi Mk 45 za miejsce wiersza. — Nadesłane po Mk 75.— od wiersza nonparelloвого. — Głosy publiczne po Mk 80.— od wiersza. — Na pierwszej stronie 120 Mk od wiersza. Droższe ogłoszenia po 10 Mk od słowa. Ogłoszenia zamieszane do 50%, zagraniczne 100%, grafiki. Załączniki do „Nowej Reformy” (prospekty, cyrkularze ogłoszenia i t. p.) przyjmują się wolnie rowno.

Znajdujące się w Biolcach:

lokomobile, słowniki, silniki, pług, pompy parowe, platformy, wozy do slana, wozy będą sprzedane w drodze przetargu w Warszawie w Oddziale likwidacji Demobilu wojskowego, ul. Królewska 1. 23.

Szczegóły patrz: „DEMIBIL” — zeszyt 6-ty. Termin składania ofert dnia 26-go października 1921 r.

Decyzja w sprawie G. Śląska

Kraków, 13 października.

Wedle nieoficjalnych informacji, jakie dotąd otrzymaliśmy, w sprawie podziału Górnego Śląska zapadły już w Radzie Ligi Narodów ostateczne decyzje. Uzyskać one jeszcze muszą aprobatę Rady Najwyższej, względnie, z jej upowoważeniem, konferencji ambasadorów.

Decyzje Rady Ligi Narodów, — o ile z dotychczasowych wiadomości wiadomo można, — o tyle tylko są dla nas korzystne, że zarządzają podział przemysłowej części Górnego Śląska między Polskę i Niemcy, gdy była chwila, w której groziło nam przekazanie całego okręgu Niemcom, z pozostaowaniem Polsce pewnych praw tylko na tym terenie. Atoli podział, przez Radę Ligi Narodów dokonany, nie czyni zarząd naszemu uprawnionym nadziejom, opartym na wyniku plebiscytu i na zastosowanej do niego interpretacji traktatu wersalskiego. Linia, wyznaczona przez Radę Ligi Narodów, nie jest identyczna ani z linią Korfanta, ani z linią Sforzy. Pozostawia ona przeważnie Górnemu Śląskowi, Zabrze i Bytom w rękach niemieckich, co dla Polski jest stratą bardzo bolesną. Zważając ostatecznie Bytomia, w którym koncentrowało się nasze życie narodowe, na państw Niemców, wywołali bolesne wrażenie w Polsce.

Nie wiadomo też, jak rozumieć należy przyznanie Polsce „okręgu” Królewskiej Huty i Katowice, czy okręg ten pomysłowy jest wraz z temi miastami, czy bez nich. Przyznanie Polsce powiatów pszczyńskiego, rybnickiego i mysłowickiego nie może też powłówać strat przez Polskę poniesionych z powodu takiego rozgraniczenia Górnego Śląska, choćby nam przyznano Tarnowskie Góry i część powiatu lublińskiego.

Do tych Bohaterskich walkach, jakie nasze wojsko powstające stoczyło na Górnym Śląsku, — po tych wysiłkach, w których dla obrony praw naszych w tej dziedzinie zjednoczyły się całe społeczeństwo polskie, jest to ostatek w swej sumie dość marny, nie uradowujący nas do zadowolenia. Przeciwnie, wyrazić możemy ubolewanie, że nasze ministerstwo spraw zagranicznych nie umiało wydobycić dość silnych akcentów, aby zareklamować prawa nasze na Górnym Śląsku. Słabe strony naszej dyplomacji ujawniają się w tym podziale przemysłowej części przemysłowej ziemi polskiej, jakim „post hoc” dicermina sercum” darzy nas Liga Narodów.

Jakkolwiek epiewa faktycznie jej wyrok, — nie jest on jeszcze prawomocny, lecz uzyskać musi atest Rady Najwyższej. Jest więc jeszcze ostateczna chwila, aby nasze ministerstwo spraw zagranicznych zdobyło się na energię i na własnej drodze zażądało wyjaśnień, o jak dotychczasowe informacje w sprawie podziału Górnego Śląska są autentyczne, i aby zaprotestowało w sposób stanowczy przeciw krzywdzącej nas decyzji.

Warszawa, 13 października. Specjalny korespondent Polskiej Ag. Tel. donosi z Genewy pod datą 11 bm.:

Dowiaduje się z dobrego źródła, że sprawozdanie Rady Ligi Narodów dla Rady Najwyższej jest prawie zupełnie gotowe. Ostateczne szczegóły zostaną dozwolone jeszcze dzisiaj, po czym już jutro dokument będzie przesłany Radzie Najwyższej.

Z rozmowy, której udzielił przedstawiciel Brazylii, widać, że członkowie Rady liczą na to, że będą mogli wyjechać już jutro. Dowiaduje się, że Rada nie ogłosi w Genewie decyzji, lecz wymaga pozostawienia tego Radzie Najwyższej. Z tego powodu Rada zachowuje się ostrożnie.

Mam jednak poważne powody do przypuszczenia, że zebrane przezemnie wiadomości są zgodne z prawdą. Wedle tych wiadomości, rozgraniczenie definitive nie różni się od wszystkich poprzednio projektowanych. Rozwiązanie idzie w tym kierunku, aby oba kraje miały o ile możności równą ilość głosów, jaką uzyskają przy plebiscytcie, oraz aby została utrzymana równowaga między flocami mniejszości narodowych, jakie znajdują się po stronie polskiej i niemieckiej.

Podział części przemysłowej będzie uskuteczony w ten sposób, że z centralnego zagłębia przemysłowego Gliwice. Zabrze oraz Bytom będzie przyznany Niemcom.

— Ach, wuj, chyba go przyjmę.. Ale niech mi zostanie jeszcze ta jabka noc do namysłu... Wielowieyski patrzył długo na tą jasną, ciężką, na splecioną rękę opadłą głowę. Był błędy i czuł w sercu jakby krzyk, albo cios sztyletu. Niusiu patrzyła w cieplą, kśiężycową noc i chwila mi zdawało się, że jest uwieczniona przez Niemców i o świecie mają ją rozstrzelać. Postawia pod mur, związa z tyłu ręce, wymierza czarne luty karabinów... Nie pozwoli zawiązać sobie oczu. Chce widzieć jeszcze różowe usmiechy brzoisku i modre wysokie niebo... Niechybne, szokowate kule przeszyły pierś i przedko, srwiotniko bijące serce. Ale oczy, zanim nie zagasną, będą jeszcze widziały złościstą zowal i silozną, jesienną niebo... Plakala cicho, z głową złożoną na kamiennej balustradzie balkon. Plakala, jak przed czterema laty, gdy twarde, zimne oczy wuja powiedziały jej, że jest przybłąda, a ona do swiatu, wpatrzona w gwiazdy, szukała w nich opieki, oddychając słodką, ciężką wonią wrośnio-wych róz.

rze ten drugi sposób postępowania, oraz że Briand zostanie upoważniony przez Radę do ogłoszenia w imieniu Rady Najwyższej decyzji w sprawie Górnego Śląska.

Prawdopodobnie rozwiązanie sprawy Śląskiej wraz z aprobatą Rady Najwyższej będzie ogłoszone w Paryżu tego tygodnia jako definitywna i legalna decyzja.

Warszawa, 13 października (Tel. wł.) Welle informacyj „Rzeczyposp.” z Genewy, komisja Ligi Narodów postanowiła zaproponować następującą granicę: Polska otrzymuje: Katowice, Hutę Królewska, część Bytomskiego i Tarnowskie Góry, część okręgu rybnickiego, cały okręg Pszczyński, oraz część okręgu lublińskiego na północ od Tarnowskich Gór.

Genewa, 11 października (PAT). Szwajcarska ag. tel. donosi: Rada Ligi Narodów zamierza się dzisiaj kwestją Górnego Śląska. Oficjalnego komunikatu nie wyślano. Mimo to szwajcarska agencja jest w możności donieść, że definitywna decyzja oznacza faktycznie podział terenu przemysłowego. Zaproponowane rozwiązanie jest komplikacją tak zwanej pierwszej linii Sforzy z drugą linią Sforzy, Gliwice, Zabrze, część okręgu bytomskiego z miastem Bytomiem miałyby przypaść Niemcom. Królewska Huta i Katowice z głównymi miastami, jakoteż okręg bytomski bez miasta Bytomia przypadają Polsce, jak również okręg pszczyński i rybnicki, a na północie przypadłaby część okręgu Tarnowskie Góry i lublińskiego, wszystkie zaś inne okręgi Niemcom.

DECYZJA OGŁOSZONA BĘDZIE 16 LUB 17 B. M.

Genewa, 11 października (PAT). Od specjalnego korespondenta. — Rada Ligi Narodów odbyła dzisiaj popołudniowe posiedzenie, które trwało do godz. 9 wieczór. Na posiedzeniu byli obecni wszyscy członkowie Rady, oraz rzecznicy Hodge i prof. Herold (Szwajcaria). — Omawiano różne szczegóły techniczne i ekonomiczne. Pierwotnie również definitywnie uchwały w sprawie sposobu ogłoszenia decyzji przez Radę Najwyższą. Dowiaduje się, że ośrodek ten nastąpi w niedzielę lub poniedziałek. Zwłoki tej zadania konferencja ambasadorów dla możliwości przeprowadzenia wszelkich środków bezpieczeństwa na Górnym Śląsku, potrzebnych do utrzymania tam porządku i spokoju. Jutro jeszcze odbędzie się posiedzenie Rady Ligi.

RADA NAJWYŻSZA ZAAKCEPTUJE DECYZJĘ RADY LIGI.

Paryż, 12 października (PAT). „Intransigent” podaje w kwestji Górnego Śląska, że Komisja czterech starała się przeprowadzić podział okręgu górnośląskiego uwzględniając w granicach możliwości cztery czynniki: etniczny, przemysłowy, wyzisk głosowania i interesy prowincji. Po podłożeniu Rady Najwyższej będzie miało obecnie tylko charakter formalny. Balamid zakomunikuje przedstawicielom mocarstw rozwiązanie, po czym każdy rząd wyda odpowiednie instrukcje swoim przedstawicielom dyplomatycznym jak i wojskom okupacyjnym. Sprzymerzenia uczynią zbiorowy demarche w Berlinie i w Warszawie, podważając któregokolwiek komunikatą decyzje podziału, poezem w myśl traktatu każde z państw wejdzie w posiadanie przyznanych terytoriów.

MOCARSTWA PRZYJMĄ PROPOZYCJĘ RADY LIGI NARODÓW.

London, 11 października (PAT). Biuro Reutersa donosi o różnych pogłoskach w sprawie Górnego Śląska dowiaduje się, że sytuacja jest tego rodzaju, iż przydani ministrowi państw koalicyjnych oświadczyli w Paryżu, że przyjmują propozycje Rady Ligi Narodów. Od tej chwili nie brali w tej sprawie mocarstwa żadnego udziału ani pośrednio, ani bezpośrednio.

zachwytu, a rozpacz sztydziła i przed zalancami padającymi łzami oczyma budowała czarny, wysocki, nieprzybyty mur. — Co się za mną dzieje? — zapytywał się swego serca i czytał w niem odpowiedź przemijającą go szczyściem i rozpaczą. Odrzucił ze wstrętem papierosa i stanął w otwartym oknie. W srebrnym blasku księżycy drżał brylantami rosy pachnący krzew biały róz. Niby dziewczęce łona zakłose ziemi, białe kwiaty, zagrożono biską śmiercią, dyszące ostatnią, nasłodzają wonią, zabole i cudownie piękne w szafirowym nroku wrześniowej noey. Wielowieyski zobaczył, jak na jawie, śmiertelnie blada twarz Niusi, prosiącej o jedną, ostatnią noc do namysłu. Jak ciós, wymierzony we własne serce, odeszł gwałt, jaki zada sobie ta dziewczyna, postępując pierwszego lepszego, nieokochanego mężczyznę, pełna nieważsca i wgardy do swiata hycn i szkalali Odszedł w ciemność sypialni i nagle usłyszał cichy, cichy płacz. Jak przed czterema laty... Wybiegł do ogrodu. Na tarasie pierwszego piętra majaczyli w północy biały kształt kobiety. Cichy, sieroce szloch rozdzielał serce samotną, bolesną skargą. — Niusiu... ty płaczesz? — odważył się zapytać Wielowieyski. Biała postać drgnęła. Jasna głowa dzwignęła się z balustrady i w blasku księżycy zająśniała blada i bolesna twarz Niusi. Chciała coś odpowiedzieć, ale z ust jej wydarł się tylko drżący, zdławiony jęk. — Czy zwozisz mi na chwile prziwieś do siebie? — zapytał nieśmiało Wielowieyski, przetrząsa tą skandaliczną propozycją. — Proszę — odpowiedział cichy, szpakany głos. Po chwili Wielowieyski znalazł się na tarasie obok płaczącej Niusi. — Dlaczego płaczesz? — zapytał szeptem, pisząc lekkiem dotknięciem dłoni główkę, łopnąc jak martwa na kamiennej balustradzie. Ze szlochu, wyłonił się bezładny, bolesny szopt: — Jakże nie mam płakać, proszę wuja? Jestem taka strasznie niefortunna... Tak mi dobrze było, tak jasno i bezpiecznie... A teraz muszę odejść stad. Bo wuj mnie ciągle wypędza... To w „swiat”, do dzikich drapieżnych zwierząt, a teraz znow za ma... Ja wiem, że wuj to dla mojego dobra robi, że wuj chce mnie ocalić od potwarzy... Ja to wszystko rozumiem, ale — — Ale Niusiu? — wyzwał Wielowieyski. — Ale ja naprawdę nie mogę... — Czego nie możesz, malenka — drżał głos Wielowieyskiego nieskończoną czulością. — Nie mogę, wuju, wyrzć za pana Porayskiego — podjęła na niego udręczona, zalano-kramt oczy. — Ani za pana Porayskiego, ani za żadnego innego, ani za nikogo — powiedziała niemal głośno, blada, wzburzona, niewymownie piękna, cała srebrna i biała w księżycowym blasku. Wielowieyski słuchał i milczał. Wreszcie zapytał tak cicho, że ledwie go dosłyszała: — I dlaczego, Niusiu, dlaczego? Zasnęła twarz rękami i jękiela, zapłakała, jak dziecko.

ANGLJA

PRZYJĘŁA JUŻ ROZSTRZYGNIECIE.

London, 12 października (EE). Angielskie dzienniki donoszą, że komisja czterech rozstrzygnęła już sprawę górnośląską. Tak Dalfoz jak i Bonnegois rozstrzygniecie to w zasadzie już przyjęli. Przedstawiciele Wloch czynili wyprawdzie pewne zastrzeżenia, ale raczej dla efektu zewnętrznego niżeli dla rzeczy samej.

DR MAYER U BRIANDA.

Berlin, 12 października (EE). Gabinet Rzeszy polecił wszystkim swym przedstawicielom akredytowanym przy rządach koalicyjnych wyrazić nacisk na przedstawicieli w sprawie górnośląskiej.

Paryż, 11 października (PAT). Ag. Havas donosi: Ambasador niemiecki dr Mayer złożył dzisiaj popołudniem wizytę prezydentowi ministrów francuskich Briandowi. Ambasador niemiecki przedstawił prezydentowi francuskiemu, jakie komplikacje wyniknęły w Niemczech z powodu niespomyślnego rozwiązania kwestji Górnego Śląska i oświadczył, że takie rozwiązanie mogłoby doprowadzić do upadku gabinetu Wirtha. Ten kord ambasadora niemieckiego pozostał, jak się zdaje, bezskuteczny, ponieważ Briand swojego czasu postanowił uznać decyzję Ligi Narodów w tej sprawie.

CHŁODNE PRZYWCIE AMBASADORA NIEMIECKIEGO PRZEZ COURSONA.

London, 12 października (PAT). Ambasador niemiecki w Londynie złożył wizytę Coursonowi, podlegającemu w ten sposób w Londynie w sprawie Górnego Śląska to same kroki, jakie poczynił w Paryżu ambasador niemiecki Mayer. Courson przyjął ambasadora niemieckiego chłodno i odpowiedział, że rząd angielski stosuje się do decyzji Rady Ligi, na którą z góry wyraził swoją zgodę.

WIZYTA U LOYD GEORGEA.

Berlin, 11 października (PAT). Dzisiaj złożył niemiecki ambasador Stamer Loydowi George'owi wizytę, na której będzie poruszana sprawa Górnego Śląska. Z tego powodu wizyta tej przypisują wielkie znaczenie.

POSIEDZENIE GABINETU RZESZY.

Berlin, 12 października (PAT). Gabinet Rzeszy zebrał się dziś na posiedzenie. Obrady trwały do godz. 12, a popołudniu do godz. 6. Przedmiotem obrad była kwestja Górnego Śląska.

GABINET WIRTHA USTĄPI.

Berlin, 12 października (EE). Nie ulega wątpliwości, że gabinet dra Wirtha ustąpi, o ile dotychczasowe wieści o rozstrzygnięciu górnośląskim się sprawdzą. Rząd Rzeszy jeżeli posłowi swemu w Londynie droni Stamerowi poinformować gabinet brydński o politycznych i gospodarczych doniosłych i katastroficznych(?) następstwach odłączenia części przemysłowych Górnego Śląska od Niemiec.

Poseł ma zwrócić uwagę rządowi brydyskiemu, że cały program odskoków i reparacji oparty był na przesvědzeniu, że Górny Śląsk pozostanie przy Rzeszy. Odłączenie go od niej tak ją osłabi, że nie będzie ona mogła wypełnić owego już ustalonego programu.

Utworzenie nowego gabinetu napotka na olbrzymie trudności. Nowy rząd musiałby nalegać na rewizję traktatu wersalskiego a zwłaszcza na zmianę ostatniego ultimatum reparyacyjnego. Gabinet koalicyjny będzie niemożliwym. W Rzeszy zaś wybuchną niepokój i rozruchy.

ZATARG W ŁONIE GABINETU NIEMIECKIEGO.

Berlin, 12 października (EE). Istniejące już od dłuższego czasu różnice zdani między kanclesem Rzeszy Wirthem a ministrem spraw zagranicznych Rzeszy Rosenem zaostrzyły się w ostatnich dniach bardzo poważnie. Rosen powiedział przed kilku dniami samowolnie posła niemieckiego w Londynie do Berlina. Zarządzenie to wywołało na ostatniej Radzie ministrów Rzeszy ostrą wymianę zdań, a nawet dynamiczną Rosena, nie przyjętą jednak przez kancelarza.

wolał być przed kilku dniami samowolnie posła niemieckiego w Londynie do Berlina. Zarządzenie to wywołało na ostatniej Radzie ministrów Rzeszy ostrą wymianę zdań, a nawet dynamiczną Rosena, nie przyjętą jednak przez kancelarza.

NIEMCY GROŻA.

Warszawa, 12 października (PAT). Niemcy starają się w dalszym ciągu wszelkimi sposobami wywrzeć nacisk na Ligę Narodów i wywinąć na jej decyzję w sprawie górnośląskiej. Prasa francuska podaje w związku z tą sprawą, że ambasador niemiecki w Londynie, który został wezwany do Berlina, otrzymał instrukcje, aby urzędowo oświadczył rządowi angielskiemu, że na wypadek niespomyślnego dla Niemiec rozstrzygnięcia sprawy górnośląskiej, żaden traktat lub układ zawarty przez Niemcy z państwami sprzymierzonem od czasu rewolucji nie będzie mógł być wykonany. Ponadto rozpoznała jest w Niemczech czech polskiego, a ewentualnie unieważnieniu układu wieshaeńskiego.

GŁOSY PRASY FRANCUSKIEJ.

Paryż, 11 października (PAT). Prasa francuska omawia żywo stanowisko Niemiec wobec decyzji Rady Ligi. Prasa prawnicza zarzuca Briandowi, że poczynił rządowi dra Wirtha koncesje, skutkiem których rząd ten staje się coraz bardziej wymagającym. W każdym razie wszystkie stronictwa godzą się w tem, że decyzja Rady Ligi musi być przeprowadzona.

„Beho de Paris” pisze: „Je Niemcy popelniają ten sam błąd, który doprowadził ich nad brzeg przepaści. Niemcy nie rozumieją, że Lloyd George przekazując decyzję Radzie Ligi, znalazł środek uwolnienia Anglii od zobowiązań zaciągniętych wobec Stressemanna.

„Peuple” wyraża zdziwienie, że także Niemcy socjali demokraci protestują przeciw podziałowi Górnego Śląska. Protest ten jest tembardziej niezrozumiały, gdyż w kompetentnych kręgach niemieckich od dawna już było wiadome, że podział jest nieunikniony. Niemcy nie chcieli zrozumieć konieczności bezpośredniego porozumienia się z Polską.

NIEMCY MYSLĄ O ZBRONJEM OPANOWANIU GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Bytom, 12 października (EE). Operacja Selbstschutzu w powiatach zachodnich nadbrzeża oozaz silnej charakteru celowo obmyślanych i prowadzonych operacji strategicznych. W ostatnich czasie zauważono wzmożenie transporty amunicyjne, przemieszczające granicę nie bieleżą na Górnym Śląsku. Cichy wołny kotrus „Oberland” jest gotowym do marszu i działań wojennych i oczekuje tylko hasła. Podstawowa grupa Selbstschutzu otrzymała już rozkaz mobilizacyjni. Cichy ten ruch wojskowych band niemieckich pozostaje w ścisłym związku ze spodziewanem latą chwila rozstrzygnięcia sprawy górnośląskiej przez Radę Ligi Narodów.

O BEZPIECZEŃSTWO NA G. ŚLĄSKU.

Paryż, 11 października (PAT). Konferencja ambasadorów na ostatnim posiedzeniu zajmowała się zarządzeniami co do bezpieczeństwa na Górnym Śląsku. Stosno Rada Ligi zakomunikowała swą opinię, nadkomisarze w Opolu otrzymają odpowiednie informacje. Przedstawiciele będą zarządzenia wojskowe dla utrzymania porządku.

„MAŁY STAN OBŁĘZENIA.”

Paryż, 12 października (EE). „Matin” donosi, że komendanci szlof koalicyjnych na Górnym Śląsku otrzymali od swych rządów rozkaz, by oddziały ich przostawiali od środry bieżącego tygodnia pod broń. Od dnia rozstrzygnięcia Rady Ligi Narodów zaprowadzonym zostanie na Górnym Śląsku tak zwany „mały stan obłążenia.”

HELENA FIŁOCHOWSKA. PRZYBŁĘDA (Dokończenie) A gdy po dwóch tygodniach wstała i wyszła blada, jak śnieg na balkon, zobaczyła cudowny przepych jesiennego rozkwitu w ogrodzie, pełnych wrośnio-wych róz i laskawego dobrego słoneca. Zapłakata, myśląc, że musi opuścić ten cichy, dwoje dom, ten ogród, dysząc już słodką melancholią jesieni i te serca bliskie, miłujące ją i unilkowane. Tego dnia poprosił Wielowieyskiego o rękę siostrzenicy najświetniejszej epuzer warszawskich salonów. Jerzy Porayski, chłopiec bardzo piękny, w miarę inteligentny i wprost nieprzewidywalnie bogaty. Wielowieyski wstał na palcach do różowego saloniku Niusi i z bolesną bijącym sercem zakomunikował jej oświadczenie Porayskiego. Zbladła i miledzała długo. Patrzyła zagastami oczami w zalany słoneczem ogród i usta jej drżały żalostnie. — No więc, Niusiu? — zapytał cicho Wielowieyski. — Głowa jej opadła na spleciono rękę. Przypomniała sobie, że przed czterema laty została niemal że odpedzona od progu tego domu, w którym później była tak nieopisanie szczęśliwa. — I teraz znow mnie wypędzają — poskarżyła się sama sobie boleśnie. Nie podnosząc głowy, powiedziała cicho cicho, z bezgranicznym znudzeniem:

— Ach, wuj, chyba go przyjmę.. Ale niech mi zostanie jeszcze ta jabka noc do namysłu... Wielowieyski patrzył długo na tą jasną, ciężką, na splecioną rękę opadłą głowę. Był błędy i czuł w sercu jakby krzyk, albo cios sztyletu. Niusiu patrzyła w cieplą, kśiężycową noc i chwila mi zdawało się, że jest uwieczniona przez Niemców i o świecie mają ją rozstrzelać. Postawia pod mur, związa z tyłu ręce, wymierza czarne luty karabinów... Nie pozwoli zawiązać sobie oczu. Chce widzieć jeszcze różowe usmiechy brzoisku i modre wysokie niebo... Niechybne, szokowate kule przeszyły pierś i przedko, srwiotniko bijące serce. Ale oczy, zanim nie zagasną, będą jeszcze widziały złościstą zowal i silozną, jesienną niebo... Plakala cicho, z głową złożoną na kamiennej balustradzie balkon. Plakala, jak przed czterema laty, gdy twarde, zimne oczy wuja powiedziały jej, że jest przybłąda, a ona do swiata, wpatrzona w gwiazdy, szukała w nich opieki, oddychając słodką, ciężką wonią wrośnio-wych róz.

zachwytu, a rozpacz sztydziła i przed zalancami padającymi łzami oczyma budowała czarny, wysocki, nieprzybyty mur. — Co się za mną dzieje? — zapytywał się swego serca i czytał w niem odpowiedź przemijającą go szczyściem i rozpaczą. Odrzucił ze wstrętem papierosa i stanął w otwartym oknie. W srebrnym blasku księżycy drżał brylantami rosy pachnący krzew biały róz. Niby dziewczęce łona zakłose ziemi, białe kwiaty, zagrożono biską śmiercią, dyszące ostatnią, nasłodzają wonią, zabole i cudownie piękne w szafirowym nroku wrześniowej noey. Wielowieyski zobaczył, jak na jawie, śmiertelnie blada twarz Niusi, prosiącej o jedną, ostatnią noc do namysłu. Jak ciós, wymierzony we własne serce, odeszł gwałt, jaki zada sobie ta dziewczyna, postępując pierwszego lepszego, nieokochanego mężczyznę, pełna nieważsca i wgardy do swiata hycn i szkalali Odszedł w ciemność sypialni i nagle usłyszał cichy, cichy płacz. Jak przed czterema laty... Wybiegł do ogrodu. Na tarasie pierwszego piętra majaczyli w północy biały kształt kobiety. Cichy, sieroce szloch rozdzielał serce samotną, bolesną skargą. — Niusiu... ty płaczesz? — odważył się zapytać Wielowieyski. Biała postać drgnęła. Jasna głowa dzwignęła się z balustrady i w blasku księżycy zająśniała blada i bolesna twarz Niusi. Chciała coś odpowiedzieć, ale z ust jej wydarł się tylko drżący, zdławiony jęk. — Czy zwozisz mi na chwile prziwieś do

siebie? — zapytał nieśmiało Wielowieyski, przetrząsa tą skandaliczną propozycją. — Proszę — odpowiedział cichy, szpakany głos. Po chwili Wielowieyski znalazł się na tarasie obok płaczącej Niusi. — Dlaczego płaczesz? — zapytał szeptem, pisząc lekkiem dotknięciem dłoni główkę, łopnąc jak martwa na kamiennej balustradzie. Ze szlochu, wyłonił się bezładny, bolesny szopt: — Jakże nie mam płakać, proszę wuja? Jestem taka strasznie niefortunna... Tak mi dobrze było, tak jasno i bezpiecznie... A teraz muszę odejść stad. Bo wuj mnie ciągle wypędza... To w „swiat”, do dzikich drapieżnych zwierząt, a teraz znow za ma... Ja wiem, że wuj to dla mojego dobra robi, że wuj chce mnie ocalić od potwarzy... Ja to wszystko rozumiem, ale — — Ale Niusiu? — wyzwał Wielowieyski. — Ale ja naprawdę nie mogę... — Czego nie możesz, malenka — drżał głos Wielowieyskiego nieskończoną czulością. — Nie mogę, wuju, wyrzć za pana Porayskiego — podjęła na niego udręczona, zalano-kramt oczy. — Ani za pana Porayskiego, ani za żadnego innego, ani za nikogo — powiedziała niemal głośno, blada, wzburzona, niewymownie piękna, cała srebrna i biała w księżycowym blasku. Wielowieyski słuchał i milczał. Wreszcie zapytał tak cicho, że ledwie go dosłyszała: — I dlaczego, Niusiu, dlaczego? Zasnęła twarz rękami i jękiela, zapłakała, jak dziecko.

— Bo przecież tak strasznie kocham wuja — — Zamknął oczy i pomyślał z nęglą wściekłością: — Nie ludź się, nie ludź, stary szaleńcze.. I jakby oczekując na śmiertelny cios, albo dar, odbijającyż zmysły szczęścia, powiedział powoli: — Ja ciebie także kocham, dziecko, i właśnie dlatego, dla twojego szczęścia, rodzilibym ci — Niusia nagle zaciśnęła piaski, zbłądła z gniewu, czy bólu, zawołała, patrząc na Wielowieyskiego oczami, które z fiolkowych, stały się czarne: — Ależ ja przecież wuja kocham właśnie tak, jak powinien kochać pana Porayskiego! Wielowieyski krzyknął cicho, jak ranny pionurem szczęścia. Zachwiał się i schylił w obie ręce jasnę-najdłuższą głowę, jak złością klejnot, jak skarb bezcenny, wreszcie oddany mu za zawsze. Patrząc w podkrążony, ogromne fiolkowe oczy, zapytał głośnym z zachwytu głosem: — I ty Niusiu, naprawdę, naprawdę, chciałabyś... Chciałabyś zostać moją żoną? Uśmiechnęła się przez łzy i zanim zdohł peszeknięć, podjęła do ust, jak przed laty jego rękę. Przyniła mokry od łez policzek do tej ręki, która chciała ją — przybłąde — odpedzić i odgnać i z westchnieniem ogromnego, niewiarygodnego szczęścia, odpowiedziała cichutko i nieśmiało: — Tak wuju..

Premier angielski wygłosił przed kilku dniami wielką mowę w ratuszu w Inverness, zajmując się w niej kryzysem światowym w produkcji i w finansach. Nie odniósł w niej żadnej nowej Ameryki, ale umiejętnie i z właściwym sobie talentem zebrał współczesne położenie cywilizowanego świata, podając także pewne słuszne rady, które nietylko w Anglii powinny być usłyszane. Rady te także nie stawały się rewelacją. Ale ponieważ wypowiedział je prezydent rządu wielkobrytyjskiego, nabierają one znaczenia doniosłego faktu politycznego.

Lloyd George, omówił bliższe sprawy angielskie, jak kwestję irlandzką, konferencję w szynku, przeszedł następnie do zagadnień ogólnoswiatowych. Zatrzymał się przede wszystkim przy zjawisku bezrobocia w krajach, z najbliższymi kredytami, więc w Stanach Zjednoczonych i Anglii. Liczba bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych przekroczyła sześć milionów, w Anglii dwa miliony. Lloyd George powołuje się na znakomity ekonomista szwedzkiego, Cassola, który stwierdził, że zastój w pracy przybiera w świecie rozmiary, których dotąd w historii nie obserwowano.

Przyczyna bezrobocia jest straszliwie zabójczą dla świata. Kraje, o wysokiej walucie, nie mogą produkować, ponieważ kraje o niskiej walucie nie mogą kupować. Stosunki to wyrażają się w chaosie walutowym, panującym dzisiaj niemal na całym świecie. »Warto czytać codziennie cedule kursów walut europejskich — powiedział Lloyd George — bo wtedy zrozumie się jasno, jak trudno stało się prowadzenie jakichkolwiek interesów. W Paryżu, gdzie funt szterlingów kosztował przed wojną 25 franków, kosztuje on dzisiaj 52 fr. w Rzymie kosztował on w dniu 23 września 90 lir, w dniu zaś 30 tego miesiąca już 94 liry. We Włoszech: przed wojną funt szterlingów był wart dwadzieścia marek niemieckich. Przed rokiem płacono za niego 212 marek, we wrześniu zaś tego roku 437 marek. We Włoszech: przed rokiem funt szterlingów kosztował tam 900 marek polskich, ubiegłej soboty zaś kosztował już 22.000 tych marek, wczoraj zaś kształt się między 21 a 22 tysiące marek polskich. W Wiedniu przed wojną funt szterlingów kosztował 24 korony. Przed rokiem kosztował on 820 koron, a przed tygodniem kurs jego notowano tam 5.100 do 5.500 koron. Widzimy tu zatem różnicę kursu w ciągu jednego dnia w wysokości 400 koron. W handlu zagranicznym potrzeba robić kontrakty na tygodnie, miesiące, nie rzadko nawet na całe lata. W jaki sposób w krajach z taką walutą może kupujący lub sprzedający obliczyć wartość swoich towarów i należyci, jeżeli wahania dziennej kursu pieniędzy są tak olbrzymie. Jest to samo, jak gdyby się na statku podczas burzy chciało grać w bilard. Nawet wtedy nie można przewidzieć, do kąd kula pobiegnie i czy wogóle nie spadnie z białdru, co się też dzieje najczęściej. »Trudności, wynikające z tych stosunków — wywołał dalej premier angielski — są niezmiernie wielkie i bardzo trudne do usunięcia. Należy potrzebę je sprowadzić do stosunków, nad którymi Anglia ma tylko w powolnej części kontrolę i wpływ. Rząd bowiem może kontrolować tylko swoje własne finanse. I gdyby jakiś rząd nie chciał tego czynić, to ludność miałaby największe prawo powołać na jego miejsce inny rząd. To samo odnosi się także i do zagranicznej polityki. Rząd angielski jednak nie może kontrolować polityki zagranicznej innych narodów, gdyż tymczasem stosunki walutowe zależą od polityki zagranicznej i finansowej wszystkich narodów nietylko samej Anglii.

»Stosunki te mogą się poprawić i stabilizować tylko wówczas, kiedy wszystkie narody będą żyły w zgodzie ze swoimi sąsiadami i kiedy będą ze sobą współpracowały. Dla każdego z nich bowiem taka zgoda i współpraca z sąsiadami jest podstawowym warunkiem ich własnego dobrobytu. Narody zaczynają teraz tę prostą prawdę rozumieć. Podążają między nimi nie mają już tego postępu od wstępu, jak mieli przed rokiem. Jeżeli zaś kryzys ich staje się tak przeraźliwy, to wniosek stąd, że oni już sami tracą wiarę w skuteczność tych warunków. Drugim warunkiem poprawy jest, aby narody zobowiązały się, że przez ciągłe zmniejszenie swojego pieniądza papierowego bynajmniej nie zwiększą swojego majątku. Warunkiem powrotu normalnych stosunków handlowych w świecie jest stabilizacja wartości walut. Warunkiem zaś takiej stabilizacji jest stabilizacja polityki zagranicznej i finansowej narodów.

Po Winstonie Churchillu jest to w ciągu jednego tygodnia drugi najbardziej autorytatywny głos angielski, przemawiający wymownie z największym naciskiem za pogodzeniem się i porozumieniem narodów, za zaniechaniem przez nich ich ekspanzywnej i nacjonalistycznej polityki, za stabilizowaniem ich polityki zagranicznej.

Anglia we własnym interesie politycznym, ekonomicznym i społecznym nawołuje do konsolidacji i trwałej pacyfikacji Europy. Jest też łatwo zrozumiałe, że każde przeciwdziałanie temu dążeniu angielskiemu ze strony jakiegokolwiek innego państwa lub mocarstwa, natrafia w Anglii na nienawiść i konsekwentny opór.

W streszczeniach wyżej wywodach Lloyd George mówi głównie do Francji. Jest to oczywiste. Ale obok Francji miał on na myśli także i te wszystkie inne państwa, które ciałe jeże — mówiąc jego słowami — nie stabilizowały swojej polityki zagranicznej. Jednakowoż przy całym uznaniu dla oczywistej trudności uwag premiera angielskiego, słuszność wymaga stwierdzić, że on sam nie przestrzega ich ani w tym zakresie, ani w tej mierze, w jakiej należało przestrzegać drugim. W przeciwnym razie bowiem nie pozwalaby polityka angielska na imperialistyczne wyprawy greckie do Małej Azji. Tymczasem jest faktem niezaprzecznym, że właśnie polityka gabinetu angielskiego proteguje i wspiera te wyprawy, kończące się zresztą porażkami i fiaskami wojsk greckich.

Niewątpliwie wyroczenie się przez narody nadmiernego egoizmu i wybujałych ponad rozumną miarę ambicji, jest warunkiem racjonalnego ginącego świata naszej cywilizacji. — Ale przykład w tym względzie powinni dać najświeżsi. Anglia zaś jest obecnie najbliższą na świecie.

Inauguracja roku szkolnego w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Kraków, 13 października. Wczoraj po nabożeństwie, odprawionem w akademickim kościele św. Anny o godzinie 9 rano przez prof. ks. dra Bystrzowskiego, odbyła się w auli wszechuczelnianej Jagiellońskiej inauguracja roku szkolnego według starych zwyczajów. Na uroczystości tej byli obecni dziekan i prodekan, oraz profesoria wszystkich wydziałów, ks. biskup Nowak, wojewoda dr Gabocki, naczelnik prezydium województwa krakowskiego Kowalewski, starosta dr Bal, jenerałowie krakowscy, profesorowie średnich zakładów naukowych, przyjezdni miasta, oraz liczna publiczność i słuchacze uniwersytetu.

Proroktor, dr St. I. Leiber, przedstawił sprawozdanie za swoich rządów rektorskich i oddał nowemu rektorowi godła władzy rektorskiej: starożytny berło, ofiarowane niemiędzy uniwersytetowi przez królową Jadwigę, pierścień i łańcuch.

Nowy rektor, dr Juliusz Nowak, podziękował kolegom za wybór, wskazał, że uniwersytet Jagielloński, przezwyciężając ciężkie czasy niwoli, wszedł w nowy okres swojej działalności. Staje się on nie tylko siedliskiem pracy naukowej, arka, przechowująca ducha i myśl narodową, lecz także dźwignią pracy państwowotwórczej. Rozwija się przez udział swoich profesorów w różnych dziedzinach życia państwowego i przez przygotowywanie inteligencji polskiej do pracy społecznej. Do spełnienia tych zadań potrzebuje uniwersytet odpowiednich zakładów i należytego wyposażenia. To też rektor skierował pod tym względem systematyczny program na najbliższą przyszłość i gorącym apelem do młodzieży zakończył swoją mowę. Uroczystość zaś zakończył inauguracyjny wykład dziekana wydziału prawa, prof. dra Kumanieckiego, na temat: »Wojna a ludność«. Po scharakteryzowaniu objawów »obniżenia się liczby urodzeń przed wybuchem wojny, które wystąpiły po niezwykłym silnym rozwoju ludnościowym w ciągu dziewiętnastego wieku, przedstawił prelegent cenne i ciekawe wnioski wojny światowej i jej skutki w dziedzinie urodzeń i śmiertelności. Zakończył stwierdzeniem, że dla nauki otwiera się szerokie pole do głębszego wnioskowania z pomocą nowożytnych statystyki i demografii — w istotę problemów ludnościowych, które już od dawna zastanawiają badaczy. Prof. Kumaniecki podniósł jednak, że na wysiłki tych badań czekać będą nie tylko statystycy i ekonomiści, ale i medycy, stani i strategicy, bo to na pozór suche cyfry rzuca jasne światło na drogi, którymi w czasie wojny szły potężne techniczne dzieła, kształtujące losy ludzkości nie wiadomo, na jak długo; prelegent przypomniał tu słowa Napoleona, stwierdzające tę prawdę.

W kościele i w auli uniwersyteckiej podczas uroczystości śpiewał chór akademicki.

KRONIKA.

Kraków, 13 października. WYJĄTKOWE CIEPŁA. Jasne i wyjątkowo ciepłe dni jesienne zdają się być odbiciem upałów letnich, jakimi nas darzył rok bieżący. Ciepło jakiego, uśladło się na czas dłuższy. W godzinach południowych temperatura dochodzi do 18 stopni R. Powietrze czyste, świeżo sprzyja spacerom. Nad miastem rozciąga się niepokalany smutk błękitu, na którym od czasu tylko do czasu zamykają gromada chmur.

Wobec drożyzny węgla dnia takie są prawdziwym dobrodziejstwem dla niezamożnych warstw ludności. W ubiegłym roku o tej porze pięć krakowskie polichony już nie jeden wagon węgla, obecnie opalanie mieszkań rozpocznie się znacznie później.

RUCH BUDOWLANY W KRAKOWIE zaczyna się obecnie wmadzać. Szczególnie praktykuje się system nadbudówek, którymi podniesiono szereg kamienic 2-piętrowych, tak w śródmieściu, jakoteż i w dalekiej okolicy dachówkach. Prace te są już na ukończeniu, tak, że na wiosnę najbliższego roku szereg pokoi zostanie oddanych do użytku publiczności. Wprawdzie ilość wykupów, uzyskanych przez nadbudowki jest w stosunku do zapotrzebowania prawie znikoma, mimo to okazała się wielką ulgą w przeżywaną katastrofie mieszkaniowej.

Potądże byłyby, aby banki, jak wogóle większe instytucje finansowe części swoich rezerw przeznaczyły na fundusze budowlane i rozpoczęły akcję budowlaną, chociażby tylko na korzyść swoich urzędników. Wogóle budowy i domów drewnianych winny być przedzielane na szeroką skalę tem więcej, że magistrat przyszedłby skłonny do podjęcia się tej akcji z pomocą przez odstąpienie gruntów na podstawie dotychczasowego prawa budowl. Niewątpliwie rząd popularny akcją budowlaną przez udzielenie korzystnych pożyczek, dlatego też świadomość odczuwania, z jakimiżby się spotykał zamierzaniem sędziwych do akcji budowlanej, powinna być dostatecznym bodźcem do ruchu budowlanego. Będzie to jedynie wyjście z klęski mieszkaniowej.

Przypomnieć w końcu należy, że świeżo powstałe budynki będą zwolnione od rekwiencji a pobieranie czynszów odpowiednio do kosztów nie będzie krapowcem »stosownie« obecnie ustatkami o ochronie lokatorów.

Apelujemy do krakowskiego Urzędu odbudowy kraju, aby ze swojej strony podjął energiczną inicyjatywę budowlaną drogą porozumienia się z dyrekcjami banków celem stworzenia znacznego kapitału budowlanego przy udziale gminy m. Krakowa, by z wiosną najbliższego roku można na wielką skalę podjąć akcję budowlaną.

DALSZE CEGIELKI WAWELSKIE ufundowali: 908-ma Pamięci Antoniego z Granowa Wodzieckiego Adam i Maria z Wodzieckich Starzeńscy, 909-ta W duu imieniu przełoż. Jadwigi Krzymoskiej, uczanie i naukielicie gimnazjum Beżin 15 paźdz. 1921. 910-ta Zarząd dóbr Pastorycy i K. Malczewski, K. Makarewicz, A. Frejndorf i St. Zwiercański, 911-ta Zdzisławowa Bykowskiej Warszawa, 912-ta Piotrowsko Dniowsy, Warszawa, 913-ta Kasa oszcz. m. Nowego Sącza, 914-ta Korpus oficerski i elców okręgowej szkoły podoficerskiej pichoty Nr VI, 915-ta Okręg pomorski T. N. S. W., 916-ta Seminarjum naucz. niepięćk katolickie w Grudziądzu, Pomorz. i 917-ta Pracownicy dyrekcji Tow. ubezpieczeń »Polonia« i »Vita« w Warszawie, — wpłacające po 30.000 mk. za cegiełkę.

NOWE CENY WĘGLA. Magistrat ogłasza, że o-procz 5.500 ton węgla z kopalni Jaworzno, zamieniono na październik br. na opał domowy dla ludności miasta Krakowa 500 ton węgla z kopalni Libiąż. Cena węgla tego ustanowiona została przez kopalnię Libiąż na kwotę 159.740 mk. za wagon 10 ton loco kopalnia. Wobec tego ustanawia magistrat następujące ceny maksymalne węgla z Libiąża: Cena za wagon 10 ton loco dworzec kolejowy 182.636 mk., cena za 1 ton. przy dworcu kolejowym 1906 mk., cena za 1 ctn. w składzie Kwiatkowskiego przy ul. Zwierzynieckiej 1970 mk.

OGÓLNOUCZESNE WYKŁADY W SZKOŁACH UZPEŁNIAJĄCYCH. Magistrat podaje do wiadomości, że wpsły do szkół uzupełniających, zawodowych i handlowych odbędą się w dniach 13 14 i 15 października 1921 od godz. 8-8 wieczór, nauka zaś rozpocznie się w dniu 17 października br. Blizsze szczegóły w obwieszczeniach.

GWĄDZIE DLA LEKARZA. W szpitalu św. Łazarza na oddziale chirurgicznym chorzy w 2 salach medyc. 2 i 3, których w barakach złożyli wczoraj prof. dr Maksymilianowi Rutowskiemu z powodu imienia życzenia i wspiewali pieśni patriotyczne, a dziś gro- ro lekarzy-kolegów w kancelarii złożyli serdeczne życzenia profesorowi, cieszącemu się w Krakowie wielką sympatią i wdzięnością. Niektóre sale przybrały chorych ziołonia i kwiatami.

O NAPIS W KONSULACIE JEN. W KRÓLEWCU. Jak się z najbardziej wiarygodnego źródła dowiadujemy, podana przez niektóre dzienniki, w tym rzędzie i nasz, wiadomość o rzekomym humorystycznym napisie na wejściu do jenerałnego konsulatu polskiego w Królcu, jest w zupełności zmyślona. Jest ona produktem pewnych czynników warszawskich, które w obronie swoich zagrożonych interesów, uciekają się do intrygi i szerezenia kłamliwych a ośmieszających wieka.

NIEZNAJANA PAMIĄTKA POLSKA WE WŁOSZECH. Od p. Jana Białzyńskiego, który obecnie powrócił z Włoch, otrzymujemy wiadomość o zupełnie nieznanej pamiątce polskiej, znajdującą się w miejscowości Mestre pod Wenecją. P. Pietrzycki, będąc tam we wczasu, natrafił na kamień, umieszczony na ścianie domu przy via Carducci 1 i 2, z ciekawym napisem, poświęconym pamięci dwóch oficerów polskich, poległych w walkach o niepodległość Włoch. Napis ten brzmi: »Młodzi i dzielni. Demonsioi nelle guerre della Polonia valerosi infelici per la liberazione d'Italia qui combattuto morirono il 27 ottobre 1848. Imion bohaterów napis nie podaje.

ZE ZWIĄZKU LITERATÓW. P. Karol Hubert Rostkowski, znakomity autor dramatyczny, zainauguracji jesiennej sezon wykładał krakowskiego Związku literatów w Domu artystów (płac św. Duchy) w niedzielę 16 bm. o godz. 8 wieczorem, prelekcją na temat: »Droga naturalnego doboru w życiu społecznym«. Wykładał w Związku literatów w Domu artystów mają charakter publiczną.

BRĄK GOTÓWKI daje się odczuwać w instytucjach finansowych i przedsiębiorstwach. Wprawdzie z powodu wycofania złotych banknotów nadeszły podobno dwa wagony 5-cio tysiączek do P. K. K. P., jednakże szybki wzrost cen do zawrotnych wysokości, wyzupieranie w obieg będącej gotówką i zainu ona napływać z powrotem do kas, banki, obracając codziennie milionowymi kwotami, nie mogą nadążyć z napicnieniem kas, a chłopi wywożą zebrane za jesienne produkty banknoty na wiało.

STRAJK PIEKARZY. Strajk czeladników piekarskich stopniowo ustaje. Kilka zakładów piekarsk. objętych strajkiem, nie zostało jeszcze uruchomionych, jest już tak nadzieja, że przynajmniej do porozumienia.

TANIA A PIĘKNA MATERIA. Anna Dydał, gospodynią gruntuwa z Krzyszkowic, padła wczoraj ofiarą sprytnego oszustwa. Mianowicie, gdy stała przed Sukienicami, przystąpił do niej mężczyzna o około lat 50, średniego wzrostu, brunet, obrubnięty cztery metry — jak twierdził — wspanialej materii na ubranie. Dydałowa kupiła u niego materię za 450 marek — i gdy się chciała pochwalić przed swą kumuską z sąsiadki, okazało się, że zamiast materii, w paczce znajdowało się... siano.

ZNĘBY KRADZIEŻ KOLEI. Skradziono Marji Jeżowej, gospodynią gruntuwa w Woli Radziszewskiej z ranka wczoraj, kilcz masek kastanowatej wartości 150.000 mk.

POD ZARZUTEM KRADZIEŻY PIŁNA. Władze policyjne aresztowały Marcelego Kochmańskiego, lat 34 z Żolyma, jako silnie podejrzanego o kradzież piłna na szkole konsumu magistratu krakowskiego, wartości 80 tysięcy marek.

MŁOCIANICY ZŁODZIWI. Aresztowano Abrahama Rosenbluma, lat 11 z Krakowa, ponieważ korzystając z chwili, gdy Helene Prynas, przybyła na zakupno z Chirnowa, wynudła z ręk torbki na ulicy Bożej ciała z kwotą 29.000 marek. Rosenblum podwiły torbki z pieniędzmi i począł uciekać. Przechwyconego wprawdzie, lecz pieniądze przy nim już nie znalaziono, ponieważ podał jej swemu koleźce, którego wzbrania się wydać.

PODCAŻA ONEGDAJSZEJ OBLAWY aresztowano 16 podejrzanych osób, których nazwiska nie zostały jeszcze doświadczone.

Z kraju i ze świata.

WYCIĘCZKA DIENNIARKI RUMIŃSKICH W WARSZAWIE. Dnia 12 bm. w południe o godz. 12 wywiezka dziennikarzy rumińskich została przyjęta przez Naczelnika państwa, następnie gości rumińskich przyjął minister spraw zagranicznych Skirmunt i p. Strauszburger, kierownik ministerstwa przemysłu i handlu.

DARZ DZ AMERYKI DLA DZIECI. Z Warszawy donoszą: Procz ostatniego daru dzieciowego, otrzymanego od amerykańskiego wydziału ratunkowego (placzyki, obwie i porzeczki), polsko-amerykański komitet pomocy dzieciom został ostatnio odbiorony przez amerykański Czerwony Krzyż. Dar ten składa się z 65.000 ubranek dla chłopców i 65.000 sztuk kłedeł dla dziewczynek. Odebrać te wraz z poprzednimi kompletami będzie w dniach najbliższych rozosiłana do komitetów powiatowych i za ich pośrednictwem rozdana między najbiedniejszych dzieci.

Jest to już 5 dar dzieciowy, jaki komitet w ciągu swego dwudziętego istnienia otrzymał od organizacji amerykańskich.

UZANIE DLA PROGRAMU MINISTRA SKARBU. Z Warszawy donoszą: Szereg stowarzyszeń i organizacji, grupujących liczną i poważną klasę społeczeństwa, nadesłały na ręce ministra skarb. listy, w których wyrażają im użamie dla jego programu i wyrażają do wytrwania w powziętem postanowieniu udzielenia finansów państwa. Z talcami wczorajmi zwróty się do min. Michałowskiego między innymi: Liga pracy, Zjednoczenie polskich stowarzyszeń, Stowarzyszenie kupców polskich w Warszawie, Kupcy polscy i in.

WYBĄBNIENIE Z POLSKI. »Robotnik« donosi, że w myśl układowi wien. Dąbskiego z p. Kazaanowem, rząd polski zobowiązał się wyśląć z granic Rzeczypospolitej 14 osób. Z tych osób miała być wydzielona do 8 bm. (a więc w ciągu 2 dni po podpisaniu umowy), reszta do 20 bm. Wśród wydanych jest Sawukow, Peturka, Pichunik i Buk-Belachowicz.

CZERWONA CHOROĞIEW SWIECKA wywisła w niedzielny wieczór w Warszawie posterło Rosji sarkaficjnej na hotelu Rymskim, gdzie się mieści jego siedziba.

POWRÓT DO KRAJU. Biuro prasowe ministerstwa spraw zagranicznych donosi, że dnia 3 bm. wyjechał z Moskwy transportem sanitarnym następujące osóly: Jan Anzyn, Antonina Bilewicz, Konstanty Bojko, Stefan Bratman, Leon Brozkowski, Edward Dulycy, Stanisław Chodenblinger, Władysław Chodenblinger, Władysław Chodenblinger, Stanisław Chrostowski, Władysław Cybulski, Antoni Czerniak, Antoni Daszkiewicz-Czajkowski, Stanisław Ejsmont, Bronisław Filipowicz, Kazimiera Głowińska, Janna Grodowska, Jan Gron, Emilia Gurowa, Natalia Gurowa, Zygmunt Homajer, Konstanty Kaluga, Stanisław Kuniewicz, Marian Kaszyci, Mikołaj Kozłan, Bolesław Kozłowski, Władysław Kerabita-Brozowski, Jan Kowalczyk, Kazimierz Korsk, Emilia Kowalska, Jan Korab-Karpowicz, Zofia Kulandaska, Franciszek Lesiecki, Tadusz Leszner, Witold Liszkowski, Michał Litwinski, Michał Lubecki, Jan Luita, Bronisław Logonowski, Mieczysław Lysakowski, Jan Maciejowski, Bernard Mielnicki, Konstanty Mł, Józef Murza, Michał Nadaskiewicz, Józef Nasierowski, Władysław Narowicz, Stanisław Niedziakowski, Edmund Nowicki, Edmund Pawłowicz, Karol Piotrowski, Florian Przymyski, Bolesław Rodkiewicz, Roman Raszunowski, Bolesław Rutkiewicz, Jan Soczek, Wasył Sorec, Witold Swirski, Nann Storch, Erdman Ticha, Stanisław Totowm, Helena Tudewska, Zofia Tyrczyńska, Zofia Ukyry, Samuel Weismann, Mikołaj Władysław, Michał Wiszniewski, Stanisław Wojecki, Lucjan Zajac, Franciszek Zych, Jęym Zylberber.

Ze szpitala brzeskiego: Włodzimierz Andrzejewski, Leopold Butler, Marja Borojko, Hipolit Baramicki, Dymitr Borojki, Ignacy Czapiński, Aleksander Dabocki, Mikołaj Duniec, Głogowski, Franciszek Jodko, Jan Juszczyk, Eugenia Kozłowski-Poklewska, Aleks. Kamietcki, Berak Muzykalski, Walentyna Martynowa, Czesław Piskunski, Zdzisław Rybiński, Aleksander Romanus, Robert Szule, Słuszko, Edward Wiercinski.

FALSZYWE FUNTY SZTERLINGI pojawiły się na czamej giełdzie w Warszawie. Urząd policyjny śledczy ustalił, że fałszywe funty szterlingów przywiezły do Baranowicz, gdzie też w tej sprawie a-

strowano dwóch osobników. Gdzie jednak jest główny źródło fałszerstwa, ustalić nie zdołano. Istnieje jedynie przypuszczenie, że w każdym razie fałszowanie odbywa się poza granicami państwa polskiego.

KARA ŚMIERCI. Sąd dorozny w Warszawie skazał Wład. Kopańca i Jana Urszuliaka za rabunkowe morderstwo, dokonane we wsi Winioty, na karę śmierci przez rozstrzelanie.

Z POLITECHNIKI GDANSKIEJ. »Gazeta Gdańska« donosi: Na ręce rektora politechniki gdańskiej wpłynęło około 40 podań o przyjęcie do politechniki obywateli polskich. Kilku kandydatów przagnęło zapisać się specjalnie na wydział budowy okrętów, którego nie ma w żadnej politechnice polskiej. Rektor politechniki katęgorycznie odmówił przyjęcia Polaków, powołując się na rzekomą przepięcienie wszystkich fakultetów.

KWIATKI Z NACJONALISTYCZNEJ AGITACJI UKRAIŃSKIEJ. Tel. zam. z Lwowa: Z różnych stron Małopolski wschodniej dochodzą wiadomości, że podburzone przez przywódców niekorzystki, niezadowolone narodowości ruskiej, dopuszczają się karygodnych nadużyć przez niszczenie tu i ówdzie różnych urządzeń użytku publicznego, zwłaszcza w zakresie komunikacji. Donoszą nam także o pobiciu kilku komisarzy spisowych. Wygląda to tem jaskrawiej, że sami przywódcy usiłują zachowywać wszystkie pozory lojalności.

PRZYMIUS LEGITYMACYJNY W WOJEWÓDZTWIE WŁOSKIM. Ze Lwowa donoszą: Wojewoda lwowski p. Grabowski wydał rozporządzenie, wprowadzające przymus legitymacyjny dla podróżujących w obszarze województwa włoskiego. Każdy podróżujący czy to koleją czy wozem, liczący więcej niż 14 lat, zobowiązany jest do zapoznania się w legitymacji z fotografią, wystawioną przez właściwe starostwo, lub dyrokcję policyjną. (Zarządzenie to ważne jest dla podróżnych, jadących do wschodniej Małopolski. — Przyp. red.).

Z TARNOWA. (Życie muzyczne). Ruchem muzycznym naszego miasta kieruje biuro koncertowe A. Seidna, które zainauguracji się już w ubiegłym sezonie umiejętną organizacją interesujących koncertów. Obecny sezon zainaugurowany koncertem pianisty Egona Pietriego, którego grę inteligentna tarnowska publiczność oceniła, wypielniewszy salę Karyna po bragi. Zapowiedziane wykłady dra Reissa z ilustracją muzyczną i udziałem wybitnych wykonawców z Krakowa, obudziły żywe zainteresowanie w publiczności; wykłady te mają bowiem ważne znaczenie kulturalne w procesie unazucalnienia ogółu. W najbliższym czasie odbędą się nadto koncerty: basisty J. Daniela, śpiewaczki kolostrowej Anny Daniel, wieczór pieśni staroirańskiej wy wykonaniu p. Janiny Pafanowej, koncert zaszczytnie znanej śpiewaczki Katarzyny Hofman z Krakowa i w. i.

ZAGRODY DLA ROBOTNIKÓW W BRZESZCZACH Z Oświęcimia piszą nam: Z powodu likwidacji obozu barakowego w Oświęcimiu odeszło 78 uchodźców ze Śląska Cieszyńskiego do państwowego kopalni węgla w Brzeszczach. Ponieważ tak znaczna ilość górników nie mogła znaleźć wraz z rodzinami pomieszczenia w domkach robotniczych, zbudowanych na kopalni, przeto Komitet do obrony praw Śląska Cieszyńskiego zwrócił się do Zarządu dóbr arcyksięcia Karola Stefana w Żywiec z prośbą o bezpłatne odstąpienie imi w najbliższym promieniu kopalni pod budowę zagrody dla wspomnianych uchodźców. W pomysłom załatwieniu tej doniosłej sprawy uznajmy właśnie Zarząd dóbr arcyksięcia Karola Stefana, że na gruntach sąsiadujących bezpośrednio z kopalnią oddzielno 27 morgów ziemi i odstąpił ją bezpłatnie tym uchodźcom. Gdy sprawa dawnymu zatwierdzoną została przez okręgowy Urząd ziemski w Krakowie, przyskłała ulochody przy spodziewanej pomocy rządowej do zabudowania wspomnianych parcel celem pomieszczenia swych rodzin, które niestety muszą jeszcze przostawać w Oświęcimiu.

POMOC ZIEMIAM DLA URZEDNIKÓW PAŃSTWOWYCH. »Kółko ziemiań« w Gorlicach pod przewodnictwem p. Byszewskiego z Lipinek uchwalilo za starostwa w Brzeszczach, a starosta Strzelbego z zainauguracji urzędników państwowych w Gorlicach w dzień po onach: za pszenkę 8000 mk., za żyto 6400 mk., za jęczmień 5000 mk. (cena metrystyczna), a mianowicie: dla wielkiej rodziny 3 ct. m., dla średniej 2 ct. m., dla malej 1 1/2 i dla samotnych 50 kp.

PANIKA W WIEDNIU. W zeszłym tygodniu zaparkowała w Wiedniu panika, objawiająca się w masowych, nerwowych zakupach przedwzrostkiem środków żywności na targach, następnie w sklepach konfekcyjnych, w magazynach biblijny, obuwia i t. p. Oczywiście wywołała olbrzymią zwyżkę cen na wszystkie artykuły. Panika przysięgła dopiero w sobotę. »W wielu sklepach w śródmieściu — pisze jeden z dzienników niemieckich — na Mariahilferstrasse i t. p., wygląda teraz tak jak po napaści Hunów. Wystawy i same sklepy są puste, cały użytkowy towar został wykupiony. Napływ kupujących ustal z powodu braku towarów i wycozorania się gotówki kupujących.«

Co było powodem tej paniki? Przewodwzrostkiem gwałtowny spadek korony austriackiej. Ludność bała się widocznie zropułego zdeprecjonowania waluty nawet w okresie wewnętrznym i dla tego czyniła gorączkowy zakup. Postępująco wywoływały także, jak się zdaje, wieści o monarchicznym zamachu stanu i ewentualnych ruchach rewolucyjnych w mieście. Wzrosło niepokojące działanie wiadomości o pochodzą Węgrów na Austrię, których »bandy« zaczęły już z karabinów maszynowych ostrzeliwać Wimmer Neustadt. Panika miasta widocznie przybrała wielkie rozmiary, kiedy rząd i policja wydały uspokajające odezwy do ludności.

BANDA SZANTAZYSTÓW BANKOWYCH W WIELKIM STYLU pojawiła się znowu w Wiedniu i przyprowadzi kilka banków o milionowe straty. Po ostawieniu Duamie, który przegrał na giełdzie blisko 2 miliony koron, powierzonych sobie przez lokomotywnie banku, przyszła kolej na przywódcę całej bandy fałszerzy czeków. Przywoził im był kryminalista, przedstawiający się jako baron Horwath do Bečhaza, kap. kawalerji i attaché wojskowy i. klasy z Rio Janeiro. Pokazało się, że był to Węgier, niejaki Melchior Horwath, specjalista w fałszowaniu czeków bankowych, karany już w Budapeszcie 2 miesięcznym więzieniem. Potęrafaj jego znalazł się w albumie policyjnej wiedeńskiej. Ze zdumiewającą lekomyślnością przyjmowały wiedeńskie Towarzystwa akcyjne i wypinaly przedstawione przez wytomowego młodzińca czeki, między innymi na »Credit Industriel et Commercialle« w Lyonie, która to instytucja, jak się zapóźno dowiedziano, nigdy wogóle nie egzystowała. Szantazysta przybrał sobie do swoich operacji towarzyszów i towarzyszki, którzy razem do spółki wyłudziły z banków wiedeńskich przeszło 20 milionów koron. Gdy zmierzkwali, że oszustwa ich wychodzą na jaw, uciekli z Wiednia.

Alę tym razem los im nie sprzyjał. Jeden z agentów policyjnych zdołał dożyć się z korospondencją p. attaché i. klasy z Rio Janeiro, którą znalazł w pięciu jego mieszkanie, że cała towarzystwo wybiegła się do Gieziary. Tutaj też, zawiadomiona telegraficznie policja geneueńska, całą bandę szantazystów aresztowała w chwili, gdy członkowie jej wsiadali na okręt, odchodzący do Brazylji. Co dla aresztowanych było także bolesnym ciosem, znalazłono przy nich znaczną część wyłudzonej w Wiedniu miljonów.

BURZE W PETERSBURGU. Natchodzą wiadomości o strasznych spustoszeniach, wyrządzonych przez

burze w Piotrogradzie. Szereg ulic zostało zatopionych, liczne dachy runęły, sa ofiary w ludziach. STRASZNE STOSUNKI W GRUZI. Od osób, które przybyły z Tbilisi, dowiaduje się przedstawiciel p. A. T. o strasznych stosunkach, jakie tam panują. Rozstrzelano tam codziennie od 10 do 15 osób. Aresztowania mnożą się. Bolszewicy nalożyli obecnie na Gruzję 50 miliardów kontrubucji, przewozem muszą, głębie kontrubucji i finny zagraniczne, które wobec tego wniosły protest przed swoje rządy. Cholera, tyfus i malaria szerzą się ponownie. Produkcja żywności stała się niedostateczną, nawet dla bogatych.

SKŁADKI: W Administracji »Nowej Reformy« złożyło: NA DOM MEDYKÓW: Beżimieska 400 mkp. NA CEGIELKĘ WAWELSKA: Profesorem i uczniowie państwowego gimnazjum w Bochni 30.000 Mkp.

TEATRUMI TEATRU OPERA I OPERETTA. Dziś wezwątek 13 bm. powtórzenie »Fausta« w obsadzie promowej z wyjątkiem partji Fausta, którą spiewa p. Egiptowski. W piątek 14 bm. »Rigoletto«.

TEATRUMI »BAGATELA«. W chwili znajomości publiczności krakowskiej z głosniejszemi dziełami teatru współczesnego, dyrektora »Bagateli« czyni odpowiednio starania. W najbliższej przyszłości ukazać się na scenie »Bagateli« »Flomont« (Dla Flamell) Hansa Mueller'a oraz oryginalna »Jawanka leleczka«. Najbliższą zaś promierą w przyszłym tygodniu będzie komedia z życia burżuazyjnego wiedeńskiego pod tytułem »Dr Sieglitzler, grana z powodzeniem w Wiedniu, Berlinie, Koblita, która zabila grana będzie dzisiaj codziennie do końca bieżącego tygodnia.

TEATRUMI »NOWOSCIE«. Dziś wezwątek premiera operetki Kalmana »Manewry jesienne«. Operetka w zupełnie nowej oprawie scenicznej, z udziałem pierwszorzędnych sił teatru »Nowoscie«, a więc pp. Zymulskiej, Czernekówny, Walewskiej, Wesołowskiego, Kaczorowskiej i innych pod reżyserją dy. Piarskiego zyskała wiele nowych walorów artystycznych. Przy policy p. Szczepanski.

REPERTUAR MIEJSKIEGO TEATRU IM. JUL. SŁOWACKIEGO: Czwartek, 13 bm.: »Promienie FF«. Piątek, 14 bm.: »Orliki«.

REPERTUAR MIEJSKIEGO TEATRU OPERA I OPERETTA: Czwartek, 13 bm.: »Faust«.

REPERTUAR TEATRU »BAGATELA«: Czwartek, 13 bm.: »Kobieta, która zabila«. Piątek, 14 bm.: »Kobieta, która zabila«.

REPERTUAR TEATRU »NOWOSCIE«: Czwartek, 13 bm.: »Manewry jesienne«. Piątek, 14 bm.: »Manewry jesienne«. Sobota, 15 bm.: »Manewry jesienne«.

INSTYTUT MUZYCZNY, ulica św. Anny L. 2) W piątek, dnia 14 października b. r., I. WIECZÓR KAMERALNY. Program: Beethoven, 1) Sonata Kreutzerowska, 2) Romans, 3) Trio. — Bilety do nabycia u braci Lipskich, ulica Sławkowska 1. 8.

KURSA LITERACKIE W INSTYTUCIE MUZYCZNYM (ul. św. Anny 1. 2) rozpoczyna się dnia 17 b. m. wykładem prof. uniw. Jagiell. dra Ignacego Chrzczanowskiego na temat: Zygmunt Krasiński: »Nobiosa komedia« i »Lrydjon« (8 wykładów). W wotorki mówić będzie profesor Skoczylas o teatrze Wyspiańskiego. We środę redaktor Haecker na temat »Mody w teatrze«. We czwartki prof. dr Józef Flach na temat »Historjcy i obłakami w dramacie i na ecdes«. W piątki wykład będzie prof. dr Józef Reiss. Cykl pod tytułem »Problem opery« obejmie sześć wykładów. Wykłady odbywać się będą w godzinach 7-8 i będą sporadycznie ilustrowane deklamacją i muzyką.

Miejsca abonamentowe (numerowane, znacznie niższe w opłacie) wydają, oraz informacyj udziela kancelaria Instytutu muzycznego w godzinach 11-1 i od 4-6. 5350

Teatr »Bagatela«

»KOBIETA, KTÓRA ZABIŁA.

znaczącej wartości sztuki, nie może oczywiście być mowy, ale spełnia ona widowsko swoje zadanie.

Dyrekcja «Bagnetki» wystawia produkt ekonomicznej amerykańskiej muzyki ściśle według kinowej recepty.

Aby przedstawieniu zapewnić estetyczne nastawienie rany, użyto systemu draperji i kotar według metody Craiga i zastosowano barwno i żywe efekty światła. W ten sposób stonowano melodramatyczne jaskrawości i nadano widowski pewne cechy oryginalności.

Gra wykonawców ról głównych, którymi byli: pani Kozłowska i p. Węgielko, wznosiła się daleko ponad poziom wymagań, jakie sztuce tej kategorii stawiać można.

Trzecia z pierwszoplanowych ról zaadresowana i mszcząc się w potworny sposób miliardera znalazła bardzo odpowiedzialnego przedstawiciela w p. Turkim, który umiał zamknąć ją w ramach dyktowanych i jaskrawości jej odpowiednio stonować.

W rolach drugoplanowych i epizodycznych sympatycznie wyróżnił się panie Małucha i Trojanowska i Sławińska, oboje których charakterystyczną dwójką stworzyli pp. Zbuzki i Zelawski.

W. Pr.

wyraża tylko jego osobisty pogląd i jego pryncypia. Opinia publiczna wobec tych objawów zachowuje się leniwie, choćby ją z trybuną sejmowej drożnicy Diamantowiczeć pomawiać o oszczerstwo. Panowie Pomikowski i Michałski, którzy obserwowali działalność Sejmiku i Sejmiku zdalę, musieli sobie wyrobić inne wyobrażenia i słowa ich były tylko cichym tchem, co się mówi w szerokich warszawach.

W Warszawie, 13 października (Tel. w.) P. Poniński nawijał onegdaj rokowania z starostą wydziałowym na Pomorzu drem Wybiłskim w sprawie objęcia przez sukcesję po p. Trzeźskim. Rokowania te są jednak bardzo tępo wskutek tego, że ani p. Wybiłski ani wogóle żaden z kandydatów nie wykazuje ochoty do objęcia teki na czas bardzo krótki.

W Warszawie, 13 października (Tel. w.) Onegdaj po posiedzeniu Sejmu i odbyciu posiedzenia w Klubie N. P. R. premier p. Poniński uważał się za nie dysponowany i musiał położyć się do łóżka. Niedomaganie to wczoraj rano nie ustąpiło, wskutek czego p. Poniński nie mógł opuścić mieszkania. Wobec tego p. Poniński nie mógł wczoraj przyjąć przedstawicieli prasy rumuńskiej ani też przewodniczącego Rady ministrów.

Umowa polska-gdańska.

Warszawa, 13 października (Tel. w.) Według wszelkiego prawdopodobieństwa podpisanie umowy polsko-gdańskiej nastąpi nie w Warszawie, jak było początkowo projektowane, lecz w Gdańsku. Umowa ta między innymi kasuje granicę celną między Polską a wolnym miastem Gdańskiem, przysługując Polsce znaczne przywileje w zarządzie kolei gdańskich i rów-

Rada Ligi podpisała decyzję w sprawie górnośląskiej.

Katowice, Huta Królewska, powiat pszczyński i rybnicki w województwie Polsce

Kraków. (EE). 12 października godz. 2 m. 15 w nocy. — W tej chwili otrzymaliśmy wiadomość o rozstrzygnięciu sprawy górnośląskiej. Rozstrzygnięcie nastąpiło na środowisku popołudniowym posiedzeniu Rady Ligi; posiedzenie trwało krótko, a zakończone zostało około godz. 5 m. 30 po południu podpisaniem protokołu, zawierającego rozstrzygnięcie. Protokół podpisany został przez wszystkich ósmu członków Rady Ligi.

Natychmiast po podpisaniu protokołu przesłano jego odpis myślnym kurjerem Briandowi, jako przewodniczącemu Rady Najwyższej. Równocześnie sekretarjat Ligi ogłosił komunikat, zawierający o zasadach rozstrzygnięcia. Niestety, imnie telefoniczne tok wadliwie funkcjonowały, żeśmy byli w stanie komunikat tylko częściowo zrozumieć.

Komunikat donosi, że POLSKA OTRZYMAŁA KATOWICE, HUTĘ KRÓLEWSKĄ, POWIAT PSZCZYŃSKI I RYBNICKI, natomiast Bytom, miasto i powiat mają pozostać przy Niemcach. Co do północno-wschodniej części powiatu lublińskiego i tarnogórskiego ma jeszcze nastąpić osobna decyzja.

Komunikat sekretariatu Ligi Narodów wspomina o Komisji Trzech, wskutek jednak wspomnianego wadliwego działania linii telefonicznej nie byliśmy w stanie zrozumieć zakresu jej działania.

Obrady w pałacu Elizejskim.

Paryż, 12 października (PAT). Ministerstwo i podsekretarstwo stanu zebrał się na posiedzenie we wtorek rano w pałacu Elizejskim pod przewodnictwem Milleranda. Prezydent przedstawił sytuację zagraniczną. Rada wydelegowała admirała Bon i gen. Busta, celem towarzyszenia przydziałowi Rady do Warszawy i w charakterze ekspertów technicznych. Minister finansów zdawał sprawę z sytuacji budżetowej i rezolucji powziętych przez Komisję finansów Izby deputowanych w dniu wczorajszym ograniczenia wydatków. Minister wojny przedłożył Radzie nominacje, które zostaną podpisane przez prezydenta republiki. Gen. dywizji Nivelle, członek najwyższej rady wojennej, został zamianowany szefem sztabu pierwszej sekcji. — Gen. dywizji Neltet, prezydent komisji kontrolnej został powołany do najwyższej rady wojennej. Minister robót publicznych przedłożył projekt ustawy o inwestycjach kanału Marny do Reanu oraz projekt regulacji Mozeli.

Konferencja irlandzka.

London, 11 października (PAT). Biuro Reutersa donosi: Konferencja irlandzka została otwarta dzisiaj o godz. 11 przed południem. — Chamberlain z powodu niedyspozycji nie przybył na posiedzenie. Lloyd George powitał delegację irlandzką. Odpowiedział mu Griffith. — Delegaci przystąpili natychmiast do obrad. O rezultatach konferencji będą ogłaszane prawdopodobnie krótkie sprawozdania. Delegatów irlandzkich witali owacyjnie ich ziomkowie.

Różne wiadomości polityczne.

ZNISZCZENIE AWIATYKI WĘGERSKIEJ. «Magyar Ország» donosi, że koalicyjna komisja reparacyjna zniszczyła na Węgrzech 110 samolotów i 75 motorów. Liczba ta obejmuje całą awiatorykę węgierską wraz z samolotami handlowymi.

nieprawienie marki polskiej z marką niemiecką na terenie wolnego miasta.

Codziennie ma być ogłaszany kurs giełdowy marek polskich i wszystkie instytucje rządowe i prywatne będą obowiązane marki polskie przyjmować.

W związku z podpisaniem tej umowy spodziewany jest przyjazd do Warszawy delegacji senatu gdańskiego z prezydentem p. Sahmem na czele.

O autokatafaję cerkwi prawosławnej.

Warszawa, 13 października (Tel. w.) W swoim czasie pisma doniosły, że poseł polski w Moskwie nawijał rokowania z metropolią cerkwi rosyjskiej w sprawie autokatafaję cerkwi prawosławnej w Polsce.

Wiadomość ta, jak się korespondent Wasz dowiedział, nie jest ścisła, albowiem istotnie metropolita rosyjski zwrócił się do naszego posła o nawłazanie pertraktacji, poseł nasz jednak oświadczył, że sprawa cerkwi prawosławnej w Polsce jest sprawą wewnętrzną polską i zakazuje jej należyć do ministerstwa wyznań religijnych w porozumieniu ewentualnie z duchowieństwem prawosławnym w Polsce.

WYJAZD POSŁA P. FILIPOWICZA. Warszawa, 12 października (PAT). Polski poseł w Moskwie p. Filipowicz wyjechał dziś wieczór do Moskwy.

MISJA POLSKA W CHARKOWIE. Warszawa, 13 października (Tel. w.) Od posła Rzeczypospolitej polskiej w Charkowie nadzieła wczoraj depesza, że misja nasza przybyła szczeście do Charkowa i znalazła tam odpowiednie pomieszczenie.

POSEL UKRAIŃSKI U P. SKIRMUNTA. Warszawa, 13 października (Tel. w.) Posłowiek Rzeczypospolitej ukraińskiej p. Szumski złożył wczoraj wizytę ministrowi spraw zagranicznych p. Skirmuntowi. Wizyta ta nie miała jednak charakteru oficjalnego, albowiem p. Szumski nie złożył jeszcze swych listów uwierzytelniających.

domów we wszystkich miastach Rzeczypospolitej.

Obecni byli na Zjeździe przedstawiciele ministerstw: sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, zdrowia i robót publicznych.

Wiadomości naukowe, literackie i artystyczne.

MĘCZKOWSKA I RYCHTEROWA ST.: «Metodyka przyrodzności». Wskazówki praktyczne dla nauczycieli seminarjów, szkół powszechnych i średnich.

Dwa wydania tego podręcznika w ciągu jednego roku świadczą ponad wątpliwość o potrzebie i zaletach tej książki, opracowanej przez dwie polskie nauczycielki. Rzecz ta przynosi dla nauczycieli praktyczne wskazania metodycznego wykładu nauk przyrodniczych, opracowane na podstawie wieloletniego doświadczenia.

WŁODZIMIERZ PERZYŃSKI wydał nowy tom nowel pod tytułem: «Cudowne dziecko», oraz wykończył nową komedię na tle spekulacji i obecnych stosunków. Sztuka ta wejdzie niebawem na repertuar «Teatru Młodego», a następnie graną będzie w teatrze miejskim im. Słowackiego.

ORLI LOT. Sympatyczny miesięcznik krajoznawczy dla młodzieży (Kraków, Grzdzka 1. 64), zawiera w numerze wrześniowym między innymi: «Metodykę pracy w kołach krajoznawczych (Stanisława Niemcówna), Wycieczka słuchaczy uniwersytetu Jagiellońskiego w Buskiju Niskim (W. Węgrzy), Jeziro Gopło (Wł. Sperczyński) i kronikę z życia organizacyj krajnoznawczych.

ŻYCIE TEATRALNE. W tych dniach ukazał się we Lwowie pierwszy numer nowego organu, poświęconego sprawom teatralnym p. t.: «Życie teatralne». Tygodnik ten będzie sprzedawany w teatrach lwowskich stale, zamiast programu. «Życie teatralne» poza programem, zawiera recenzję z innych teatrów w Polsce, wiadomości z życia teatralnego za granicą, sylwetki wybitnych artystów i krytyki, artykuły o modzie, nowelki, anegdota i t. p. Pierwszy numer przynosi życiorys dyr. Czarnowskiego, przypomnienie historyczne o Kaliguli z okazji wystawienia dzieła Rostrowskiego, recenzję z premiery «Hrabianki Foxtrota» w teatrze «Nowości», kronikę teatralną, zbiór humorystyczny, mody, wiadomości literackie.

NOWE KSIĄŻKI: WŁAD. ST. REYMONT: Pisma. Tom VI i VII. Ziemia obłecana. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

ELIZA ORZESKOWA: Nowele i szkice. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

ELIZA ORZESKOWA: Ostatnie nowele. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

ZDZIŚLA W DEBICKI: Za Atlantykami. Wrażenia z pobytu w Stanach Zjednoczonych Ameryki półn. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

ARTUR SCHROEDER: Sładem błękitnym. O sztuce i jej twórcach. Z przedmową Leona Pińskiego. Lwów. H. Altenberg.

LEON RYGIER: Zatrute siewy. Powieść. Warszawa. Wydawnictwo drukarni «Rolca».

P. OVIDIUS NASSO: Przemiany. Przekład Brunona Brkińskiego. Opracował i wydał Jan Czubek. Życie i postać Owidiusza przez K. Morawskiego. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

Dział ekonomiczny.

* OSOBLIWE NASTROJE NA CZARNEJ GIELDZIE WARSZAWSKIEJ. Ist. nam z Warszawy: Na czarnej giełdzie warszawskiej zapanowała wczoraj tendencja w kierunku wstrzymywania się od dokonywania jakiegokolwiek transakcyj w obawie stałej zwykłej marki polskiej a niepewnej sytuacji. Zauważa to, że czarna giełda nie wierzy jeszcze, aby ta zwykła utrzymała się przez czas dłuższy.

* WPLYW ROZSTRZYgnięcia GÓRNOŚLĄSKIEGO NA KURS MARKI POLSKIEJ. Z Gdańska donoszą: W związku z powyższą wiadomością o rozstrzygnięciu sprawy górnośląskiej, marka polska stopniowo idzie w górę. W godzinach popołudniowych przed otwarciem giełdy notowania marki polskiej doszły do 3.10.

* KURS MARKI POLSKIEJ NA WĘGRZECH. Z Budapesztu donoszą: Wiadomości biograficzne o rządzeniach, mających na celu podniesienie kursu marki polskiej, są przedmiotem żywego zainteresowania się całej prasy węgierskiej. W Budapeszcie zauważa się dążyć silny popyt na markę polską. — «Az Ujsag» zamieszcza długi artykuł, traktujący szczegółowo o stanie gospodarczym Polski i jej sytuacji finansowej. Gazeta stwierdza, iż spodziewa się należy zwiększyć kurs marki polskiej. Ma to tem większe znaczenie, że na Węgrzech znajdują się przeszło dwa miliardy marek polskich. W związku z podniesieniem się kursu marki polskiej spodziewa się można wzmożenia obrotu handlowego węgiersko-polskiego.

* UMOWA KOMPENSACYJNA Z WĘGRAMI została automatycznie przedłużona. Wobec licznych braków, jakie okazały się w ciągu praktycznej jej wykonania, projektuje się zawarcie w końcu bieżącego roku regionalnego traktatu handlowego polsko-węgierskiego.

ZWIANA OPAT POCTYŃCZYCH ZA PACZKI DO CZECHOSŁOWACJI I AUSTRII. Nowym rozporządzeniem ministra poczty i telegrafów dopuszczono od 15 października br. między Polską a Austrią oraz Czechosłowacją do wzajemnego obrotu zwykłe paczki pocztowe wagi do 10 kg. Opłaty pocztowe wynoszą (zależnie od ciężaru oraz wysyłek ochronnych lub pocztowych) do Czechosłowacji od 280 mk. do 980 mk., zaś do Austrii od 420 do 1460 mk. Z dniem 15 października br. tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy.

* POŁOŻENIE FINANSOWE LITWY. Budżet Litwy na rok 1922 przewidywał 763 milionów marek wydatków i 694 milionów marek dochodów. Deficyt w sumie 84 milionów marek pokryła całkowicie pożyczka wewnętrzną. Głównym źródłem dochodów były podatki pośrednie i bezpośrednie, które dawały państwu 217 milionów marek a monopol państwowy — 229 milionów marek dochodu. Duży wzmocnienie Litwy są niewielkie. Sto milionów marek winna jest Niemcom i 5 milionów Stanom Zjednoczonym. Litwa, jak wiadomo, nie posiada własnej waluty, w obgu są marki niemieckie i t. zw. ostrakła.

* WSZECHŚWIATOWY URODZAJ ZBOŻA W ROKU 1921. Według opublikowanych przez

międzynarodowy Instytut rolniczy w Rzymie danych, tegoroczny urodzaj pszenicy w Belgii, Anglii, Hiszpanji, Finlandji, Alzacji, Grecji, w Włoszech, Holandji, Japonji, północnej Afryce i Stanach Zjednoczonych wynosi 3.041 milionów pudów, co stanowi 98 procent urodzaju zeszłorocznego. Urodzaj żyta w Belgji, Anglii, Hiszpanji, Finlandji, Alzacji, na Węgrzech, w Grecji, w Włoszech, Holandji, Polsce, Kanadzie i Stanach Zjednoczonych wynosi 437 milionów pudów, czyli 120 procent zbioru zeszłorocznego. Wszebiałowi urodzaj tegoroczny, z wyjątkiem żyta, jest niższy od urodzaju zeszłorocznego, który był niższym od przeciętnego urodzaju poprzedniego dziesięciolecia.

Wiadomości giełdowa.

Z GIEŁDY KRAKOWSKIEJ. Wstrzymywanie się od robienia transakcyj, znanymi namze giełdy w ostatnich dniach prawdopodobnie z powodu wyczerpania na zaliczenie najważniejszych problemów polityki zewnętrznej (sprawa górnośląska) i wewnętrznej (stanowisko ministra skarbu) oddziaływało na wszelkie rynki. Dział dowi wykazuje dalsze zniżki w dolarach, frankach, markach niemieckich, co także wpływa osłabiając na rynek papierów dywidendowych. W dniu wczorajszym rezerwa przemieściła się w stronę obrótów, które objęły zaledwie pięć punktów akcji przemysłowych. Dokonano paru transakcyj w kursie utrzymującym. Tylko «Cegielski» zyskały 400 punktów.

Z akcji handlowych robiono tylko «P. T. H.» w kursie niezmiennym, z bankowych «Ziemiem Kredytowym».

Z walut wyżywały tylko przekazy na Pragę o 4 punkty, Wiedeń zaś zniżył.

Cedula kursowa giełdy krakowskiej z dnia 12 października 1921.

Table with 2 columns: Name of bank or instrument and its value. Includes entries like 'Polski Bank Przemysłowy I-IV', 'Bank Hipoteczny', 'Bank Malopolski', 'Ziemiem Bank Kredytowy', 'Transakcja', 'Powszechny Bank Kredytowy S. A.', 'Bank ziem. dla krajow. Labort', 'Polskie Tow. handlowe', 'Handl. Spółka akc. Imper', 'Polski Glob', 'Zielonog Polska', 'Zielonog I-III', 'H. Cegielski, fabr. masz. Poznań', 'Warsz. Ska akc. bud. parow.', 'Lemiesz fabryki maszyn roln.', 'Trzebinia' fabr. masz. i narz. rel.

Table with 2 columns: Name of company and its value. Includes entries like 'Zakłady amun. «Pocisk»', 'Automotore fabryka samochodow', 'Gorka fabryka cementu', 'Sierszanieckie zakłady g. S. A.', 'Topocz. Tow. dla przeda. gorn.', 'Polska Nafta', 'Elektrownia w Sierazy', 'Pozocz. Powsz. zakł. bud.', 'Fabr. przetw. tuszecz. w Trzebin', 'Krakus Zjed. fabr. przetw. wysk.', 'Fabryka porcelany w Cmielowie', 'Fabr. i raf. cukru w Chodorowie', 'Waluty i dewizy'.

GIEŁDA WARSZAWSKA. Oblig. 8% miasta Warszawy z 1917 r. trans. 11550—11450 listy zastawne 4% zmiłskie za 100 rubli trans. 251, wadono 253, poszukiawno 249, za 100 marek trans. 88, 5% Warszawy trans. 42373—424, zadano 426, poszukiawno 422.

Waluty: Dolar St. Zjed. gotówka trans. 5090—5080—4900, sprzedaz 4900, kupno 4750; franki francuskie trans. 365, sprzedaz 365, kupno 355, cokol trans. 37550—370, sprzedaz 370, kapno 355, fudy sterlingi czeki trans. 19000—18800, marki niemieckie czeki trans. 4250—39, sprzedaz 39, kupno 37 korony czeskie czeki trans. 5690.

Koje: Bank handlowy 1—10 emisja 2225—2200, Kredytowy warszawski 1—5 emisja 2968, Warsz. Tow. kopalni węgla i zakł. hutn. 24200—24400, Lipop-Rau-Leeuwenstein 1—2 emisja 2850, Rudzki 2 em. 2615—2620—2625, Starachowice 1—2 emisja 7250—7200—7250, Borkowski 1—6 emisja 1500—1475—1500, Warsa fabryka cukru 27000—27200, Ostrowskie zakłady 6200—6275—6225, Polska Nafta 1—3 emisja 2900—2950, Przemysł drzewny i handel 1—3 emisja 2550—2580—2635, Elektrownia okręgowa w Pruszkowie 1—3 emisja 375—380—385, Pocisk 1—3 emisja 1325—1350.

GIEŁDA PRAŃKA. Berlin 7275, Warszawa 147, marka niemiecka 78, marka polska 125—125.

GIEŁDA BERLIŃSKA. Dolar 12675, belgijskie 34150, funty 51025, francuskie 968, wloskie 51425, polskie 320—340, czeskie 14025, austr. stare 19, austr. stempl. 480, rumuńskie 10450, szwajcarskie 247250, dewizy: Amsterdam 439560, Antwerpia 24401, Chrystyanja 168225, Kopenhaga 249750, Sztokholm 205690, Helsingfors 19230, Włochy 52195, Londyn 50045, Nowy York 15180, Paryż 96150, Szwajcaria 243755, Hiszpanja 178620, stemplowane wled. 663, Praga 14085, Budapeszt 1948, Buenos Aires 4845.

GIEŁDA SZWAJCARSKA. Berlin 440, Holandia 18050, Nowy York 544, Londyn 21, Paryż 8970, Mediolan 2165, Bruksela 39, Kopenhaga 104, Sztokholm 12750, Chrystyanja 6650, Włochy 78, Buenos Aires 160, Praga 6, Budapeszt 680, Zagrzeb 210, Bakermat 494, Warszawa 730, Wiedeń 628, austr. stempl. 010.

GIEŁDA PARYSKA. Wsklepo na Niemcy 1125, na Rumunję 1150, na Amerykę 1265, na Belgię 9825, na Anglię 5265, na Holandję 45150, na Włochy 5475, na Szwajcarię 25025, na Hiszpanję 183.

GIEŁDA AMSTERDAMSKA. Londyn 11655, Berlin 249, Paryż 22125, Szwajcaria 5550, Wiedeń 076, Kopenhaga 5190, Sztokholm 7125, Chrystyanja 57, Nowy York 302, Bruksela 2175, Madryt 4955, Włochy 1255.

GIEŁDA NOWOJORSKA. Wsklepo na Londyn Cash Transfers 33525, wsklepo na Londyn 60-dniowe 38125 na Paryż 791, na Berlin 0915, na Belgię 716, na Szwajcarię 1825, na Madryt 1339, na Rzym 4, srebro krajowe 9950, srebro zagraniczne 6825.

Odpowiedzialny redaktor: MICHAŁ KONOPINSKI. NAKLAD: 1500. WYDAWNICTWA «NOWEJ REFORMY» Spółki s. cz. oga. Nadesłane. (Artykuły w tym dziale nie podlegają od Redakcji) POTRZEBNA KOBIETA DO ROZNOSENIJA DZIENNIKA. Wiadomości w Administracji «Nowej Reformy» 11—12. 5862. Adwokat. w mieście powiatowym zachodniej Małopolski, zażenił dobrze łącząc kancelarię wraz z mieszkaniem w Krakowie Złotostonia listowne: Kraków, Skrytka pocztowa 122. Obuwie zagraniczne. Ostatniej moży kupuje się tylko u Braci Klein KRAKÓW, ULICA LUBICZ L. 3, TELEFON 3513.

